

virksomhed til privat virksomhed, flere mennesker i usikre job, deltidsjob osv., en arbejdsløshed, der er vokset – at hele energiforbruget, hele vækstfilosofien i EU jo ikke rigtig står mål med de mål og værdier, som fru Holmsgaard og SF på mange måder jo står for? Er vi helt uenige om, at praksis er en ganske anden – den, vi kan måle der er, og som alt tyder på vil fortsætte med at være der – hvor vores påstand jo er, at den traktat vil være en yderligere accelerator for den udvikling? Er vi helt uenige om det?

Kl. 14:28

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, så er det ordføreren.

Kl. 14:28

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det sidste, at traktaten, hvis den gennemføres, vil være en accelerator for den negative udvikling, er vi fuldstændig uenige om. Vi mener, at den indebærer øget demokratisk indflydelse.

Jeg synes, at det er fuldstændig afgørende i de her EU-debatter, at man ikke gør EU til sådan en størrelse, hvor det på forhånd er givet, hvad der sker. EU er en politisk organisation. Den afspejler de politiske ideer og de politiske styrkeforhold på europæisk plan. Derfor kan man sige, at det til nogle tider er lettere at få gennemført nogle af de ting, vi bl.a. står for, og som centrum-venstre står for, og nogle gange er det svære, fordi der er højreflertal i for mange af landene. Sådan er det.

Jeg mener faktisk, at det er afgørende, at Enhedslisten også medvirker til at gøre det klart, at det er en politisk organisation, og dropper den der argumentation, hvor man kommer til at fremstille EU som sådan en fast form, som alt det onde kommer fra. Det er ikke korrekt. Der er faktisk vedtaget væsentlige fremskridt i europæisk politik – væsentlige fremskridt, som jeg er helt sikker på at selv Enhedslistens medlemmer er glade for inderst inde. Vi havde aldrig haft en Kyotoprotokol uden EU. Det er da ikke ligegyldigt.

Kl. 14:29

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, og så er det hr. Jens Borking endnu en gang.

Kl. 14:29

Jens Borking (EL):

Både inderst inde og yderst ude er der da ting, vi er glade for. Jeg vil stadig væk godt spørge dig, om det ikke stadig er en kendsgerning – jeg skal sige fru Holmsgaard, det gør jeg så – at den økonomiske politik altså er slået fast også i den

nye reformtraktat i form af en monetaristisk økonomisk politik. Det er ikke en fastslået kendsgerning, hvilken vej EU går, det er jeg ganske enig i, men som det er slået fast traktatmæssigt, tyder alt jo på, sådan som praksis også har været, at det i høj grad er en nyliberalistisk dagsorden, der er sat, og det kører for fulde gardiner derudad. Er vi uenige om det? For det er jo også noget af den traktats grundlag trods de gode mål og værdier, der beskrives, men det er væsentlig mere luftigt og uden sanktioner, hvis man ikke overholder det – f.eks. hvis arbejdsløsheden stiger, f.eks. hvis utrygheden vokser blandt lønarbejdere som følge af usikre ansættelser osv. osv. Og det sker, f.eks. hvis væksten vokser og man ikke bidrager til nedsættelse af CO₂-udslippet, i hvert fald slet ikke tilstrækkeligt, som fru Holmsgaard også sagde. Sådan ser praksis jo ud, og det er derfor, vi måske på nogle måder ser lidt forskelligt på, hvordan den her kampplads er.

Kl. 14:30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Det er spørgsmål, det drejer sig om. Og så er det ordføreren til at svare.

Kl. 14:31

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, der står om den økonomiske politik, er stort set det samme som det, der står i Nicetraktaten. Til gengæld synes jeg ikke, at det er fuldstændig ligegyldigt, at der i værdierne og målene står, at det er en social markedsøkonomi. Det er ikke ligegyldigt. Der står ikke, at det er en nyliberalistiske politik, vi forfølger; der står, at det, vi er forpligtet til at følge, er en social markedsøkonomi.

Selvfølgelig er jeg ikke så naiv, at jeg tror, at det så bare sker sådan her. Men det er rent faktisk det, vi arbejder for, det er rent faktisk et godt grundlag at have for den vigtige sociale kamp og arbejdsmarkedskamp, som er nødvendig for at omsætte det. Det er også derfor, vi tager det seje slagsmål med også at få indflydelse på nogle dagsordener, der peger i den retning, for at have grundlag for at kæmpe for, at det rent faktisk er en social markedsøkonomi, man har.

Vi tror slet ikke på det, som Enhedslisten gør, nemlig at det er bedst at stille sig uden for. I en verden, hvor virksomhederne er transnationale, har vi brug for politisk regulering, og det har vi mulighederne for at få gennem EU. Uden EU har vi ikke den mulighed. Vi ville demokratisk set stå dårligere uden EU.